

Головні бої Українських Січових Стрільців.

- 1914.** Саники 24./IX.
Веречки 28./IX.
Звинш 13./X.
Лисий Верх 18./X.
Заларська Гора 19. — 24./X.
Борислав 20./X.
Дрогобич 22./X.
Синевідсько 26. — 28./X.
Побук 28. — 31./X.
Комарницьке 3./XII.
Труханів 3./XI.
Тухолька 21. — 24./XI.
Підволоч 12./XII.
Зуго і Воловець 20. — 21./XII.
- 1915.** Вишків 11./II.
Конак 23. — 24./II.
Маківка 29./IV. — 1./V.
Палішка, Менчуль 3. — 11./V.
Лісовці 27./V. — 4./VI.

Викторів 24.—26./VII.

Галич 27.—28./VI.

Завалів 27./VIII.

Бурканів 31./VIII. ..

Бернадівка, Панталіха 2.—7./IX.

Людвиківка 2.—7./IX.

Соколів 7.—14./IX.

Брикуля (стрілецька кіннота) 7./IX.

Семиківці, Бенева 7.—16./X.

Семиківці 1.—6./XI.

1916. Жовнівка 14./VIII.

Лисоня 3.—5./IX.

Дикі Лани 16./IX.

Потурори 30./IX.

1917. Конюхи 1./VII.

Михайлівка 23./VII.

Бурдяківці 29./VII.

Збризь на Україні 29./VII.

Команданти

Українського Легіону:

„Українських Січових Стрільців“:

Михайло Галушчинський * 1914.

Гриць Коєсак 1915, 1916.

Антін Варивода 1916.

Франц Кікаль 1916, 1917.

Мирон Тарнавський . . 1917, 1918.

Ще не вмерла Україна.

Величаво.

М. Вербицький.
П. Чубинський, С. Данілович.

Ще не вмерла Україна і слава і воля — ля
Ще нам бра-тя мо-лоді-ї усміхнеться до-ля.
Згинуть на-ші во-роженьки, як роса на сонці,
За-пану-єм і ми бра-тя у своїй сто-роні — ці.
Ду-шу ті-ло ми по-ло-жимо за нашу сво-бо-ду,
і покажемо що ми бра-тя ко-зацько-го ро-ду!

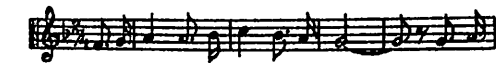
1. Ще не вмерла Україна, і слава, і воля,
Ще нам, братя молоді, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, братя, у своїй стороні.
Душу, тіло ми положим за нашу свободу
І покажемо, що ми, братя, козацького роду.
2. Станем, братя, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо нікому.
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.
Душу, тіло ми положим . . .

3. А завзяте, праця щира свого ще докаже,
Ще ся волі в Україні піснюка розляже.
За Карпати відобеть ся, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.
Душу, тіло ми положим . . .

2. Не пора, не пора.

Величаво. Ходою.

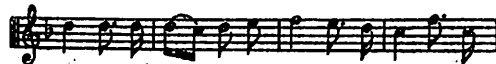
Д. Степанько
І. Франко

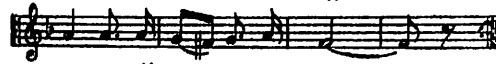
Не по-ра, не по-ра, не по-ра, — Моск:

ле-вий ля-хо - ви слу-жить. — До-вер

ши-лась У-кра-ї-ни кривда стара, нам по-

ра для У-кра-ї-ни жить. —

1. Не пора, не пора, не пора
Москалеви й Ляхови служить!
Довершилась України кривда стара, —
Нам пора для України жить!
2. Не пора, не пора, не пора
За невігласків лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира, —
Для України наша любов.
3. Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор!
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймось прапор!

4. Бо пора се великая есть:
У завзятий, важкій, боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
Рідний краю, здобути тобі.

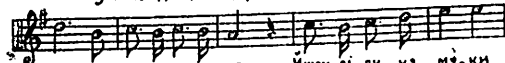
Ми гайдамаки.

Ходою.

О. Маковей.

Ми гайда-ма-ки, ми всі одна-кі, ми не-на-

ви-дим во-роже ярмо. Йшли ді-ди на му-ки

підем і правнуки, ми за на-род жи-те своє да-мо!

1. Ми гайдамаки, ми всі однакі,
Ми невидим вороже ярмо;
Йшли діди на муки, підуть і правнуки,
Ми за народ жите своє дамо.
2. Не тиш ся, враже! сотня поляже,
Тисяч натомісць стане до борби.
За чорну зневагу складали присягу
Вести борбу поневолені раби.
3. Наша присяга: Бог, честь, відвага,
Воля України, кривджених добро.
Ними ся клянемо, пок живі будемо,
Ломить, палить кайдани і ярмо!
4. Пирвем кайдани, які тирани
Кріпше і кріпше сковують що дня,
Бо ми гайдамаки, як один, однакі,
Не боїмось куль, ножів ні огня.

Ой, у лузі червона калина.

Ходою.

Народна.
С. Чернецький.

Ой у лузі червона калина
похилила ся чогось наша
славна Україна зажурила ся.
А ми тую червону калину
підіймемо, а ми нашу
славну Україну гей, гей розвеселимо!

1. Ой, у лузі червона калина похилила ся,
Чогось наша славна Україна зажурила ся.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!
2. Машерують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти наших Українців з московських кайдан.
А ми наших братів-Українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!
3. Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали стрільці Українські з Москалями тан!
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!

4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців,
А ми тую стрільцьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей! гей! розвеселимо!

Бо війна війною.

Мірно.

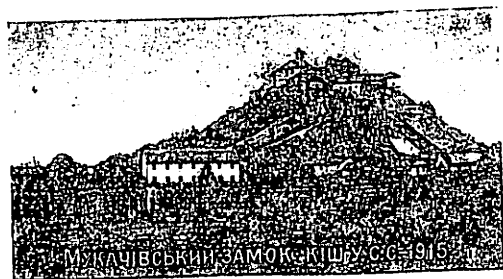
Обозова пісня.

Л. Лепкий.

Bo вій — на вій — но — ю, у — хо — хо,
всім бо — жа си — ла, у — хо — хо,
Як не за — бе те — бе. остра ку — ля
та ко — ши — тов да — жуть кулі в ко — би — ла. ла

1. Бо війна війною,
Всім є Божа сила;
Як не забє тебе гостра куля,
То копитом замість кулі вбє кобила.
2. Або не дай, Боже,
Як заснеш на возі,
Злетиш, впадеш, впадеш тай забєши ся,
Впадеш з воза тай забєши ся на дорозі.
3. А що ще найгірше,
Прийдєсь погибати,
Бо не можна собі дої ради
І з жінками і з дітками ради дати,
4. Кажуть: Прийди, стрільчику,
Дам масла, сметани,
Прийди, прийди мене потїшати,
Як дні ксєне сонце згасє, ніч настане.
5. Ой, так то в обозі
Єнє свій коротаєш;
Куди їдєш, бідні молодичі,
Молодиці і вдовиці потїшаєш.

6. Попереду Цяпка,
Під ним кінь дрімє,
А як гляне, в дівчат серце вянє,
А як гляне, серце вянє, страх збирає.
7. Попереду Цяпка
В мапу поглядає,
Чи далеко славна наша кадра,
Чи далеко славна кадра, всіх питає.
8. А позаду сотник
Руками махає,
Чи далеко славний город Київ,
Чи далеко город Київ, всіх питає.
9. Ой, нема тут, сотнику,
Ой, нема тут ладу,
Раз їдемо просто на Україну,
Раз їдемо на Україну, раз до заду.

Бють літаври гучні.

Мірно, а рішучо.

Т. Ярославенко
В. Пачовський.

Бють лі-таври гучні я-сні сурми гремлять, і-де
Січ гра-ють пол-ки як мо-ре. Бунчу-
ки під-ня-лись, хо-ру-ган ша-мо-тять че-рез
го-ри і до-ли і бо-ри. Січ і-
де! Січ і-де! Січ і-де! Стяг не-се, У-кра-
ї-на встає, У-кра-ї-на гу-де, У-кра-
ї-на клеко-че як мо-ре! Січ і- мо-ре!

1. Бють літаври гучні, ясні сурми гремлять,
Іде Січ, грають полки, як море,
Бунчуки піднялись, хоругви шамотять
Через гори і доли і борі!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе,
Україна встає, Україна гуде,
Україна клекоче, як море!

2. Довбуш трубить з верхів: зруйнував цар нам Січ.
Ми втекли в сині гори з трубою...
Двіста літ спали ми, — стрепенула ся ніч,
Ми зірвались і трубим: до бою!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе . . .

3. В нашій Січі давні Запорожці встають,
Голос труб кличе: в лави ставати!
Ми стаєм, в бій ідем, перші стріли гудуть,
Заревуть в Україні гармати!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе . . .

4. На нас дивлять ся всі: наш Хмельницький Богдан,
Дорошенко, Мазепа, Виговський,
Всі гетьмани за нас, всі криваві від ран,
Гей, Лахи, і ти, царю московський!

Січ іде, Січ іде, Січ іде, стяг несе . . .

Гей, видно село.

Хорошо.

Л. Лепкий.

Гей видно се-ло — ши-ро-ке се-
ло під го-ро — ю. Гей там і-дуть стріліці
сі-чо-ві-ї стріліці до во — ю.
і-де і-де війська — крізь ши-ро-ке по-ле,
хлопці во то хлопці — як со-ко-ли. Ха,
ха, ха, ха, ха. ха. ха. ха, ха, ха. Гей!
Дівчи-но, рибчи-но, чор-но-брівко моя,
вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна
Хлопціж во то хлопці — як со-ко-ли!

1. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січові Стрільці до бою:
Іде — їде військо крізь широке поле,
Хлопці бо їд, хлопці, як соколи!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,

Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Хлопціж бо то, хлопці, як соколи!

2. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січові Стрільці до бою:
Попереду ідуть старші отамани,
Хто охоту має, най їде з нами!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Хто охоту має, най їде з нами!

3. Гей, видно село, широке село під горою.
Гей, там ідуть Стрільці, Січові Стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати.
Ми їдем за Україну воювати!

Ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха-ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди чим боржій до вікна,
Ми їдем за Україну воювати!

Гей, зі Львова до Мукачева.

Ходою:

Стрілецьма.

Гей зі Львова до Мукаче-ва, з Мукаче-ва
до Ки-є-ва. Кож-дий те — є ву-де зна-ти,
що значить Сі-чо-вих Стрілців ва-чі — па-ти.

1. Гей, зі Львова до Мукачева,
З Мукачева до Києва, —
Кожний буде памятати,
Що не мож Українських Стрільців зачпати.
2. На далекій скрізь чужині
І на славній Україні, —
Кожний буде . . .
3. На Маківці, чи на Липі,
Над Дністром, чи вже на Стрипі, —
Кожний буде . . .
4. Як Москаль нас нападає,
То розбитий все вертає —
Кожний буде . . .
5. Клич, що знає наша лава:
Є українська держава, —
Кожний буде . . .

Гей, за морем за широким.

З огнем.

С. Людкевич.
О. Гриндай.

Гей за морем за ши-ро-ким ра-зом нас судьба зве-
ла край да-ле-кий на чу-жи-ні чам за
віт-чи-ну да-ла. Да-ле ми гетьманські
ді-ти тини предків ко-за-ків. По над
мо-ре над ши-ро-ке кличем до своїх вра-
тів. Як прийде ся ста-ти ра-зом, мив У-
краї-ну пі-дем. Бо для не-ї лиш ма
сві-ті для У-краї-ни жи-вем!

1. Гей, за морем за широким
Разом нас судьба звела,
Край далекий на чужині
Нам за вітчизну дала;

Але ми, гетьманські діти,
Тямим предків козаків!
Понїад море над широке
Кличем до своїх братів:

Як прийдець ся стати разом,
Ми в Україну підем,
Бо для неї ми на світі,
Для України живем.

2. Хоч за морем ми далеко,
В нас український є дух!
Горду мрію він леле,
Над козацький лине дуг!
Там престол нам заясніє,
Встануть, наші королі,
Ще добудемо ми слави,
Як у білї підемо всі.

Як прийдець ся . . .

3. Ми України до скону,
В нас є сила козаків!
Не розлучать нас ні море,
Ні межі чужих країв!
Сонце всюди нам принесе
Подих нашої землі!
Клич її ми все почуєм
І за морем в чужині.

Як прийдець ся . . .

Гей, наступаєм ми, Стрільці.

Холоду.

Т. Ярославенко. Стрільцькі слова.

Гей насту-па-єм ми стрі-лці, че-рез го-ри,
рі-ки, бо-ри, впо-пе-рек пі-ль на ма-нівці
на-сту-па-єм ми стрі-лці. Гей всім
ра-зом зби-раймо, си-лу на-шу єд-най-мо
гей, гей, дальше враз, на У-краї-ні гаразд!

- Гей, наступаєм ми, Стрільці,
Через гори, ріки, бори,
Впоперек піль на манівці,
Наступаєм ми, Стрільці.
Гей, всіх разом збираймо,
Силу нашу єднаймо,
Гей, гей, дальше враз,
На України гаразд!
- Нас не злякає ворожня,
Проти крісів і шрапнелів,
В крузі гранатного огня
Україна нам одна.
Гей, всіх разом . . .
- Гей, запорожський в нас звичай,
За Україну до загину
Спільно працєю, борись, вмирай,
Най засяє щастем край!
Гей, всіх разом . . .

В вишколі у.с.с.

20. Гей, нум, братця, до збруї.

Ходою.

Народна.

1. Гей, нум, братця, до збруї, на герц погуляти,
Слави добувати,
А чи пани, чи пропав, вдруге не вмирати,
Гей! нумо до збруї!
2. Нам поможе святий Юр і Пречиста Мати,
Слави добувати, . . .
3. Гей, гукнемо з гаківниць! Гукнемо з гармат,
Слави добувати, . . .

Гей, Січ іде, красен мак цвіте.

Ходою.

Народна.
Іван Франко.

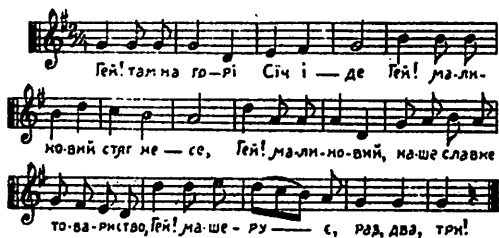
1. Гей, Січ іде,
Красен мак цвіте!
Кому прикре наше діло, —
Нам воно святе.
2. Гей, Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пійтьма,
А нам ясный день!
3. Гей, Січ іде,
Мов пчола гуде...
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.
4. Гей, Січ іде,
Підківками брязь;
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

Гей, там на горі Січ іде.

Ходою.

Народна.
Кийм Обух.

1. Гей, там на горі Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе,
Гей, малиновий, наше славне товариство,
Гей, машерує, раз, два, три!
2. Гей, на переді кошовий,
Гей, як той орел степовий,
Гей, малиновий, . . .
3. Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, малиновий, . . .
4. Гей, а по боках четарі,
Гей, то сторожі огнєві,
Гей, малиновий, . . .
5. Гей, отамане, батьку наш!
Гей, веди, батьку, вперед нас!
Гей, малиновий, . . .
6. Гей, не залле нас вражий вал,
Гей, бо з нас кождий радикал,
Гей, малиновий, . . .

7. Гей, молод хлопче, позір май,
Гей, та до Січи приставай,
Гей, малиновий, . . .

8. Гей, наша Січа дорога,
Гей, як та мати, всім одна,
Гей, малиновий, . . .

9. Гей, повій, вітре, з синіх гір,
Гей, на прапор наш, на топір,
Гей, малиновий, . . .

10. Гей, повій, вітре, зі степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, малиновий, . . .

11. Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, малиновий, . . .

Гей, там при долинї.

Повільно.

М. Гайворонський.
Р. Купчеський.

1. Гей, там при долинї,
Гранатами зритій,
Лежить не від нинї
Січовик, убитий.

2. Його тіло біле
Від вітру счорніло,
А личко розцвіле
Зів'яло, змарніло.
3. Не заплаче мати
Тай над головою,
Не посадить яти
На могилу твою.
4. Береза не зронить
Листків на могилу
І дзвін не задзвонить,
Не сповістить милу.
5. Не викує, брате,
Твоїх літ зазуля,
Закує з гармати
Ворожая куля.
6. Один бір заплаче
Нишком серед ночі
І ворон закраче,
Виймаючи очі.
7. Одні рано вранці
Вітри заголосять,
Вовки сроманиці
Кістки порозносять.
8. І кров по долині
Накриє мурава,
Но слава не згине —
Стрілецькая слава.

Грають труби над Дністром.

Ходою.

Ф. Колесса.

Грають труби над Дні-стром, Кров жива пли-

ве ру — слом, Славні Стрільці Сі-чо-ві-ї.

Во-рогам не-суть по-гром, Гей, гей, гей, гей!

Мо-скалям не-суть по-гром Смерть, погром!

1. Грають труби над Дністром,
Кров жива пливе руслом,
Славні Стрільці Січові!
Ворогам несуть погром!
Гей, гей, гей, гей! — Москалям несуть погром.
Смерть — погром!
2. Понад Волинь грім гремить,
Галич вільний гомонить,
Гей! Колиж озвесь ся Київ?...
Дніпро кровю зашумить?!
Гей, гей, гей, гей! Дніпро море зчервонить...
Зчервонить!
3. Ой, заграє в Лаврі дзвін
Радісно в цілий розгін...
І воскресне Україна
Від хвиль Сяну аж по Дін!
Гей, гей, гей, гей! Аж до моря, аж по Дін,
Аж по Дін!
4. В крові Велик підросне,
Сила духа розцвіте

І заблисне над народом
 Волі сяєво святе!
 Гей, гей, гей, гей! Щастя сонце золоте!
 Золоте! --

Де Дніпро наш.

Живо.

М. Вербицький.
 В. Масляк.

Де Дніпро наш ко-тять хви-лі,
 рве стрімкі по-ро-ги, там краї-на
 все зе-ле-на, сла-вний край роз-ло-гий.
 Там козацтво ви-ро-ста-ло, сла-ви во-лі
 до-бу-ва-ло, у-краї-но, у-краї-но
 сла-вний край ко-за-чий, у-краї-но
 у-краї-но, сла-вний край ко-за-чий.

1. Де Дніпро наш котить хвилі, рве стрімкі пороги,
 Там країна все зелена, славний край розлогий.
 Там козацтво виростало, слави волі добувало,
 Україно, Україно, славний край козачий.
2. Там, де Чорне море грає, Бог, Дністер хвилюють,
 Де шляхами, де степами чумакні вандрують.

- Там за парід і за віру ніс козак живе в офіру.
 Україна, Україна, славний край козачий!
3. Там була і Січ лицарська, там були гетьмани,
 Їх затямив Дош і Кубань, тямлять їх лимани!
 Перед ними у Стамбулі крив си Турок в Едикулі.
 Україна, Україна, славний край козачий.
1. І нестало Запорожа, вже нема гетьманів,
 Над стінами України чути звук кайданих.
 І мов сонці цвітка в полі, воскресення жде і волі
 Україна, Україна, славний край козачий.

Наша славна Україно.

Ходою.

О. Нижанковський.

Наша славна У-краї-но, Прабатьківська земле мила,
Ми за тебе без упину мем боротись кілько сили, кілько си ли.

1. Наша славна Україно,
Прабатьківська земле наша,
Ми за тебе без упину
Мем боротись, кілько сили.
2. Дорога нам твоя слава,
В серцю нашим ти єдина,
Мила там, де степ широкий,
Мила там, де верхovina.
3. Наша славна Україно,
В нас для тебе серце бєть ся,
Повитаєм долї динчу,
Свобода тобі всімхнєть ся.
4. Як ту землю не любити:
Таж за нею серце гнє,
Ах для неї тільки жити,
Для вічної України.
5. Хоч гетьмани у могилі,
Ми для тебе ще жраємо,
Ворог вбить тебе на в силі,
Геть гонить його будемо.
6. Ми тобі здобудем долю,
Краю рідний та кохання,
І прогонимо невдолю
І розломимо кайдани!

Поставали козаченьки.

Ходою.

Народна.
Євста Лебедєва.

Повстава ли ко-за-чєньки дов-ги-ми ря-
да — ми, за-гре-мі-ли су-р-ми тру-би
на бій зво-ро-га-ми.

1. Поставали козаченьки
Довгими рядами,
Загрімлі сури, труби
На бій з ворогами.
2. А як ішли козаченьки,
До славного бою,
Зашуміли всі прапори
Ім над головою!
3. А як в бій йшли волі, слави
Славно добувати,
Присягали краще згинуть,
А стяг не віддати!
4. Присягали за Україну
Житє положити
І кайдани єврожіт
З матери здобити!
5. Пішли в похід козаченьки,
Тільки стяг ще мріє,
А за ними буйний вітер
По могнях вє.

...Нема в світі красших хлопців.

Ходою.

М. Гайворонський.
Ю. Назарук.

Не-ма всьві ті кра-щих хло-пців як Гі-чо-ві
до-бро-вольці. Гей га, на-ші сла-вні до-бро-вольці.
як і-дуть в-біт то с-ві па-ють і зі с-вівом у-ми-ра-ють,
гей. га, на-ші сла-вні до-бро-вольці!

1. Нема в світі красших хлопців,
Як січові добровольці.
Гей, га, наші славні добровольці!
2. Як ідуть в біт, то співають
І зі свівом умирають.
Гей, га, наші . . .
3. Ідуть на приступ гострим крісом
Поборотись навіть з бісом.
Гей, га, наші . . .
4. Хоч ім кулі в очі свистуть,
Рій ворожий вістрем кицуть.
Гей, га, наші . . .
5. Добровольці добре знають,
За що б'ють ся і умирають.
Гей, га, наші . . .

6. Лиш за волю кров їх летить ся,
За Україну бій ведець ся.

Гей, га, наші . . .

Не плакати нам.

3 життя.

П. Кишакевич.

Не пла-ка ти нам, і сльози не лить, Не
нам ко-ва-кам те ді-ло ро-бить. Най плачуть Ляхи, най
пла-че Москаль, Здіймай-мо-сь в-гору ле-ті-мо у
даль, Здіймай-мо-сь в-гору ле-ті-мо у даль!

1. Не плакати нам і сльози не лить,
Не нам козакам те діло робить.
Най плачуть Ляхи, най плаче Москаль!
Здіймаймося в гору! летімо у даль!
2. Не нам вже просить, не є ми раби,
Не нам вже тужить, ми вільні сини!
Гей! скоро у бій! гей! скоро ідім!
Україну вільну ми знову здвигнім!
3. Гей! скоро вперед! за нарід-сію,
Завзяте і злука розіб'ють тюрму!
До бою! Стрільці, до бою спішим!
Україну вільну ми знову здвигнім!

Разом, братя, ціль одна.

Холою.

Народна.
Брз. і Рск.

Музична партитура пісні «Разом, братя, ціль одна» у нотній формі. Вона складається з чотирьох рядків: перший рядок — мелодія голосу, наступні три — акордова партія. Під мелодією наведено українські лірики.

РА-зом БРА-тя ЦІЛЬ одна У РЯ-ди СТА-
 ВАЙМО, СИ-ли РО — зви-ВАЙ — МО.
 У-ВІЛЬНИ-ти з ПІД ЯРМА РІД-ну-Ю КРА-
 І-ну НА — шу У-КРА — І — ну.

1. Разом, братя! ціль одна,
У ряди ставаймо!
Сили розвиваймо,
Увільнити зпід ярма
Ріднуою країну,
Нашу Україну!
2. Серце билось все у нас,
Дух не згас ніколи,
Віками в неволі,
Підем все вперед всі враз!
Сили розвинемо,
Духа піднесемо.
3. Бистрий зір і смілий хід,
Сильну грудь і руки,
Карний дух до злуки
Знайде наш козачий рід!
Волю здобувати,
Світу дорівнати!

Ой, Морозе, Морозенку.

Холою.

Народна.

Музична партитура пісні «Ой, Морозе, Морозенку» у нотній формі. Вона складається з чотирьох рядків: перший рядок — мелодія голосу, наступні три — акордова партія. Під мелодією наведено українські лірики.

Ой Морозе Моро-зен ку, ти преславний ко-
 за-че. Гей! За то-бо-ю Мо-ро-
 зен-ку, вся Украї-нонька пла-че.

1. Ой, Морозе, Морозенку, ти преславний козаче!
За тобою, Морозенку, вся Україна плаче.
2. Не так тай Україна, як те гордєє військо,
Заплакала Морозиха, йдучи рано на місто.
3. „Не плач, не плач, Морозихо, не плач, не жури ся.
Ходи з нами, з козаками, мед-вина напий ся.“
4. „Чогось мені, мої братя, мед-вино не петь ся;
Ой, десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся.“
5. Ой, зза гори зза крутої військо виступає,
По сам перед Морозенко конем вигравас,
6. А в нашого Морозенка червоная стрічка,
Де поверне Морозенко, — кривавая річка.
7. Попід гору камінную покопані шанці,
Ой, зловили Морозенка в неділеньку вранці.

8. Ой, зловили Морозенка, рученьки звязали,
Ой, рученьки та звязали, до суду віддали.
9. Посадили Морозенка на високій могилі:
Поглядай ся, Морозенку, по всій Україні.
10. Україна, милій Боже, тай й те горде військо,
Прощай же ми, стара нене тай ти любая прічко!
11. Вони його анї били, ні в четверті рубали,
Тільки з нього молодого живцем серце взяли.

Ой, на горі жито.

Поволи.

Народна.

1. Ой, на горі жито,
На долині жито,
В чистім полі край дороги,
Козака забито.
2. Вбитож його, вбито,
Затягнуено в жито,
Червоною китайкою
Голову накрито.
3. Ой, прийшла дівчина
З чорними очима,
Відокрила китаєчку
Тай заголосила.

Лунає клич, луна грімкий.

3 житем.

К. Шльгельм.
І. Лотоцький.

1. Лунає клич, луна грімкий:
Вперед, вперед у бія-святій!
У бія, у бія за рідний край!
За на рід свій в ряди ставай!
Україно! спокійна будь.
Тверда, мов сталь, стрілецька грудь!
2. Проїшли Дністер, Дніпро пройдем,
Не станем, поки не заїдем
на Дон і Донія береги
Й Кавказу горді верхи.
Україно! спокійна . . .

3. І станем там, ми Січ нова,
Стрілецька Січ, кріпка, сильна
І муром там будем Тобі,
Україно, Стрільці Твої!

Україно! спокійна . . .

4. За муром сим безпечна Ти,
Дрїжати будуть вороги,
Бо поки кріс у нас в руках,
В ворожїм серці смертний страх,

Україно! спокійна . . .

5. Від трудів наших сильна Ти,
Україно, по всі віки.
Здобуде праця воля рай
! щастя квіт, краси розмай.

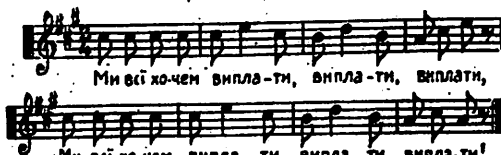
Україно! спокійна . . .

39. Ми всі хочем виплати.

Ріско.

Пісня самотників.

Стрілецька.

1. Ми всі хочем виплати,
Годї довше чекати.
2. Кухар, де є мейжа?
З того вижде образа.
3. Дай, шинкарю, нам пива,
Свіжого, як кропива.
4. А-ми відси не підем,

Ой, поїдем, товариші.

Пісня української кінноти.

Л. Лепий.

Жезво.

1. Ой, поїдем, товариші, на ту Україну
Та здобудем степи рідні, широкї, розвеселимо руїну.
Гей, нумо, хлопці, враз,
Гей, нумо на приказ!
Шабельки погострії, кульбаки наложім!
Трублять трубки на тривогу,
Час нам вже, час в дорогу!
2. Коби скорше з гір Карпат зїхати в долину
І свобідно повитати славу Україну . . .

3. Засвітило ясне сонце, нарід вибігає,
Українське славне військо весело витає . . .

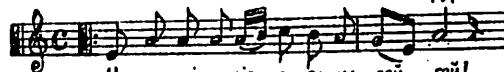
4. Витай же нам, рідний краю, люба Україно,
Витай, батьку, витай, мети, ти моя дівчино . . .
5. Вийшов батько, вийшов рідний, вийшла стара мати,
Вийшла вірна дівчинонька коня напувати . . .
6. Гей, не можу, батьку, мати, Вас тут повитати,
Не можу ся, дівчинонько, при тобі лишати . . .
7. Ой, не можу, бо я Іду Москаля дігнати,
Мій кінь рве ся, вперед пне ся, не хоче зістати . . .

Чорна ріля ізорана.

Нескоро.

С. Людкевич.
Народна.

Чор-на рі-ля із-о-ра-на гей, гей!
Бі-лим ті-лом зво-ло-че-на, „ „

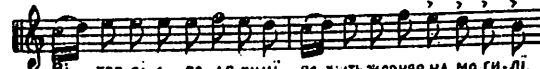
Чор-на рі-ля із-о-ра-на і куля-ми за-сі-я-на,
Бі-лим ті-лом зво-ло-че-на і кро-ві-ю спо-ло-че-на,

гей, гей, і куля-ми за-сі-я-на.
„ „ і кро-ві-ю спо-ло-че-на.

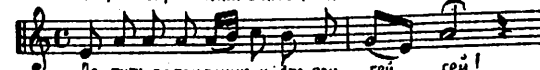
Ві-тер ві-є по до-ли-ні, гей, гей.

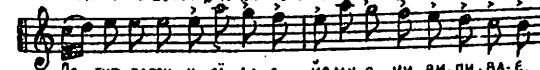
Ві-тер ві-є по до-ли-ні ле-жить жовняр на мо-ги-лі.

гей, гей, ле-жить жовняр на мо-ги-лі.

Ле-тить ворон з чу-жих сто-рон, гей, гей!

Ле-тить ворон у-сі-да-є, йому о-чи-ви-пи-ва-є.

гей, гей, йому о-чи-ви-пи-ва-є

1. Чорна ріля ізорана, гей, гей!
Чорна ріля ізорана
І кулями засяна, гей, гей!
І кулями засяна.
2. Білим тілом зволочена, гей, гей!
Білим тілом зволочена
І кровію сполочена
І кровію сполочена.
3. Вітер віє по долині, гей, гей!
Вітер віє по долині.
Лежить жовняр на могилі, гей, гей!
Лежить жовняр на могилі.
4. Летить ворон з чужих сторін, гей, гей!
Летить ворон, усідає,
Йому очі випиває, гей, гей!
Йому очі випиває.

Шалійте, шалійте.

Ходою.

Н. Вахнянин.
О. Колесса.

mf Ша-лії-те ша-лії-те, скаже-мі ка-ти! Го-
дуї-те шпі-о-нів, бу-дуї-те тюрми! До
бо-ю сто-ти-сяч по-бор-ни-ків ста-не, пір-
вим, пірвим, пір-вим — ті кай-да-ни! За
п्रा-в ду-ва во-лю ми ста-не-мо вправ, лан-
сєр.
ци ні багме-ти не по-страх для нас. Бо
віль-но-го ду-ха не ску-ти вкай-да-ни, бі-
ля, бі-др бі-др вам ти-ра-ни!

1. Шалійте, шалійте, скажені кати!
Годуйте щіпівів, будуйте тюрми!
До бою сто тисяч поборників стане,
Первим, первим, первим ті кайдани!

За правду, за волю ми станемо враз,
Ланци ні багнети не пострах на нас,
Бо вольного духа не скути в кайдааі.
Біда, біда, біда вам, тирані!

2. Робітники духа! робітникам всім
Ми руки подаймо, на бій їх ведім,
Бо спільна усіх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров, — кнут, неволю!

За правду, за волю . . .

3. Від краю до краю не громи гудуть,
Робітників полки злучені ідуть
І покляк рокоче: вставайте, народи,
Пришла пора, пора — день свободи!

За правду, за волю . . .

4. Підвални світа валять ся старі,
Поблідли нероби, дріжкять опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права:

За правду, за волю . . .

5. І вольні народи, як добрі брати,
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина;
Одна, сильна, вільна Україна!

За правду, за волю . . .